

sikkerhedsordning. Regeringen finder, at forhandlinger om en europæisk sikkerhedsordning må tage deres udgangspunkt i de faktisk bestående grænser.

Spørgsmålet om Østtysklands status er en del af det mere omfattende Tysklandsspørgsmål. Også dette må finde sin løsning som led i en europæisk sikkerhedsordning. En sådan sikkerhedsordning må omfatte en løsning af Tysklandsspørgsmålet på grundlag af det tyske folks ønske om selvbestemmelse og genforening. Det gælder således om begge de af forslaget omfattede spørgsmål, at de må finde deres løsning som led i den endelige ordning af de af krigen efterladte politiske problemer i Europa, som en dag må komme.

En for alle parter og for Europa tilfredsstillende løsning af det centrale politiske spørgsmål i Europa, Tysklandsspørgsmålet, forudsætter en udvikling i det tyske folk selv. Vi tror, at en sådan udvikling er i gang, og at det vil gøre mere skade end gavn at forsøge ad den her anviste vej at øve indflydelse på det udefra.

Jeg skal tilføje, at det er velkendt, at regeringen er forpligtet af NATO-aftalerne fra 1954.

Regeringen kan, som jeg nævnte til indledning, ikke tiltræde forslaget. I en eventuelt kommende udvalgsbehandling kan der imidlertid, om det ønskes, blive lejlighed til en mere detaljeret drøftelse af tingene.“

Udenrigsministerens synspunkter fik tilslutning fra *Per Hækkerup* (S), som med tilfredshed konstaterede, at regeringen fortsatte den linje i udenrigspolitikken, som den tidligere regering havde fastlagt. Også *Poul Schlüter* (KF), *Per Federspiel* (V) og *Niels Helveg Petersen* (RV) kunne tilslutte sig regeringens grundsynspunkter i disse spørgsmål. Alle de nævnte ordførere fandt det urigtigt at gribe ind i den udvikling, der var i gang, og at udtage de af forslaget omfattede spørgsmål fra en samlet løsning af de europæiske problemer. De måtte derfor afvise forslaget, men fandt spørgsmålene så betydningsfulde, at de burde drøftes nærmere i et udvalg.

Kai Moltke (VS) foreslog forslaget udbygget på en række punkter.

Uden for ordførernes kreds havde *Frode Jakobsen* (S) ordet. Han fandt forslaget meget moderat, idet det erkendte de praktiske vanskeligheder og kun tilsigtede en delvis, faktisk og praktisk anerkendelse af, at DDR eksisterede. Der var grund til at se nærmere på forslaget med velvilje og alvor.

Det udvalg, hvortil forslaget henvistes, afgav ikke betænkning.

3. Forslag til folketingsbeslutning vedrørende skattebegunstigelse under uforskyldt arbejdsløshed m. v. (*Kjær Rasmussen, Kai Moltke, Hanne Reintoft og Sigsgaard*). [A sp. 2147].